

Antonio Negri

آنتونیونگری

زندانی‌ای که اسطوره خواهد شد
ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

7

آنتونیونگری

زندانی‌ای که اسطوره خواهد شد

ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

نام کتابچه: زندانی‌ای که اسطوره خواهد شد
نویسنده: آنتونیو نگری
موضوع: ابتکار عمل بین‌الملل برای آزادی عبدالله اوجالان
طراحی و صفحه‌آرایی: مرکز انتشارات پژاک
چاپخانه: شهید جگرخوین
انتشارات: مرکز انتشارات پژاک
چاپ اول ۱۴۰۲

فهرست

۵

پیشگفتار

۷

زندانی‌ای که اسطوره خواهد شد

پیشگفتار

ابتکار عمل بین‌الملل « آزادی برای عبدالله اوجالان - صلح برای کردستان »، یک کمپین فراملیتی صلح، برای آزادی رهبر آپو و راه حلی مسالمت آمیز برای مسأله کورد می‌باشد. این [کمپین] فوراً پس از ربوده شدن رهبر آپو و استرداد وی به جمهوری ترکیه در نتیجه همکاری سرویس‌های اطلاعاتی در ۱۵ فوریه ۱۹۹۹، تأسیس شد. بخشی از فعالیت‌های این کمپین به انتشار آثار رهبر آپو اختصاص یافته است. کتابچه‌ی «زندانی‌ای که اسطوره خواهد شد»^۱ نوشته‌ی آنتونیو نگری یکی از کتابچه‌های مجموعه «برساخت حیات آزاد: دیالوگ‌هایی با اوجالان»^۲ می‌باشد که همگی این مجموعه در یک کتاب جمع شده‌اند، این کتاب حاوی مجموعه مقالاتی از نویسندگان، متفکران و انقلابیون جهانی است تا در مورد افکار رهبر آپو نظرات خود را بیان دارند تا فضای دیالوگی حول اندیشه‌ی رهبر آپو شکل بگیرد. این مقالات برای نخستین بار، واکنش‌های مکتوب به نوشته‌های زندان رهبر آپو را گردآوری نموده و شماری از آکادمیسین‌ها، نویسندگان، و انقلابیون را که به اندیشه‌های وی علاقه‌مند هستند یا از تفکرات وی الهام گرفته‌اند، دور هم جمع کرده است. ترجمه این مجموعه به زبان‌های مختلف، تلاشی است برای گسترش و ژرفا بخشی هر چه بیشتر به دیالوگ موجود. امید است که اثر حاضر، دیوارهای زندان را نیز درنوردد، چرا که حصر و انزوای شدید اعمال شده بر زندان جزیره امرالی، اندک مجالی برای دیالوگ با ایشان بر جای گذاشته است. با توجه به اینکه نوشتن به وسیله‌ای برای رهبر آپو بدل شده، تا به واسطه آن بر انزوا و حصر غلبه نموده و با طیف گسترده‌تری از مخاطبان ارتباط برقرار نماید، امیدواریم مجموعه‌ی مذکور بتواند راهگشای مخاطبان گردد تا از این طریق در تلاش‌های وقفه‌ناپذیر و فزاینده رهبر آپو جهت برساخت جهانی بهتر، سهیم گردند.

1 - A Prisoner Who Is Becoming Mythical

2 - BUILDING FREE LIFE: Dialogues with Ocalan

زندانی‌ای که
اسطوره خواهد شد

خواندن کتاب مانیفست تمدن دموکراتیک: جلد ۱، عصر خدایان نقابدار و شاهان مستور^۱، اثر عبدالله اوجالان، تجربه‌ای خارق‌العاده است. مردی در بند که هنوز قادر به بسط و توسعه اندیشه‌ای است که تمام بن‌بست‌ها را در هم می‌شکند، رهبری سیاسی که تحت شرایط غیرقابل تحمل، به آفرینش و بازآفرینی آموزه‌ای اخلاقی‌مدنی برای خلقش ادامه می‌دهد؛ آنتونیو گرامشی‌ای^۲ برای میهنش! الگویی برای همگان. اوجالان در این کتاب، به بحث پیرامون پایه‌های تمدن، و دوگانه «طبقه و دولت» می‌نشیند؛ [مؤلفه‌هایی] که حیات متمدنانه ما را از سرآغاز تاریخ، به مهر خویش مهور ساخته‌اند: در یک طرف دولت، و در آنسو جامعه. هر آنچه از تاریخ حوزه زبانی هند و آریایی، ساختارهای اجتماعی هلال حاصلخیز و عواقب [و دنباله‌های] ظهور و بسط جامعه متمدن، در قالب اصطلاحات انسان‌شناختی و مردم‌شناختی بر ما آشکار می‌سازد، حقیقتاً استعاراتی تنومند می‌باشند؛ پارادایمی که هیکله جامعه کاپیتالیستی را پیش‌بینی می‌نماید. در این صفحات، وی به ما می‌گوید: «من ابتدا به واریسی این مساله پرداختم که چگونه زمینه برای ظهور «مُدرنیتة کاپیتالیستی» مهیا گشته و نشان دادم که داعیه کاپیتالیسم مبنی بر ارائه خویش به مثابه «واپسین سیستم تعیین کننده» چه اندازه بی‌پایه و اشتباه است» - به عبارتی دیگر وی نشان داد که ادعای کاپیتالیسم در عرض اندام همچو «پایان تاریخ»، چه اندازه نادرست است. این افسانه و همی امپراطوری که پس از خاتمه جنگ سرد بر سر زبان‌ها افتاد، تجلی آرزوی کاپیتالیستی‌ای می‌باشد که در آن، وضع موجود پایا و دائمی گردد، [وضع موجودی که] در آن، سلطه سرآمدان کاپیتالیسم قطعیت یافته و انباشت سرمایه‌شان تضمین گشته است. اوجالان این امید را به استهزاء گرفته و اثبات می‌نماید که این امر نه صرفاً اشتباهی به خودی خود، بلکه مضر برای هر رژیم حقیقت و هر نوع امکان ادعان صادقانه به حقایق می‌باشد. مساله فوق‌الذکر شامل بخشی از تحول تاریخ و تنازعاتی است که آنرا تعیین می‌کنند: تنها از این راه است که می‌توان حقیقت را در نسبت آن درک نمود و مطلقیتش را مورد تایید قرار داد. اما این کافی نیست. در اینجا همچنین (به مثابه تز اصلی این مجلد) می‌خوانیم:

۱- Manifesto for a Democratic Civilization: Civilization, Volume ۱: The Age of Masked Gods and Disguised Kings

۲- آنتونیو گرامشی، تئورسین انقلابی و رهبر حزب کمونیست ایتالیا بود که در سال ۱۹۲۶، به بیست سال زندان محکوم گشت. وی به دلیل شدت گرفتن بیماری اش، از زندان آزاد شد و اندکی بعد درگذشت.

«نزاعی (که حداقل به پنج هزار سال پیش باز می‌گردد) مابین تمدن دولتی و تمدن دموکراتیک [در جریان است]، مورد اخیر [یعنی تمدن دموکراتیک] دربرگیرنده جوامع کشاورزی پیشادولتی و جوامع روستایی می‌باشد. تمامی مناسبات ایدئولوژیک، نظامی، سیاسی و اقتصادی و تمام تنازعات و کشمکش‌ها، زیر عنوان این دو نظام عمده تمدنی قرار می‌گیرند.»

حال، «نظام جامعه دولت‌گرای بنا نهاده شده بر پایه ساختار در هم تنیده طبقه‌شهر و دولت، به مرحله مالی (فاینانس)، بالاترین مرحله کاپیتالیسم، ارتقاء یافته است؛ [مرحله ای] که عمدتاً بر پایه ستم و بهره‌کشی از روستاها، جوامع کشاورزی، و بعدها کارگران شهری، بنا نهاده شده است. موجودیت متداوم تمدن دولت‌گرا به درازای پنج هزار سال به رغم وجود تمدن دموکراتیک، ضرورتاً با سلطه ایدئولوژیک آن میسر می‌باشد. نظام‌های ایجاد گشته بر مبنای زور و ستم، تنها در صورتی که تفوق ایدئولوژیک داشته باشند می‌توانند موفق گردند. از اینرو، محل بروز تنازع نه صرفاً در سطح طبقات، که در سطح تمدن‌ها نیز [می‌باشد].»

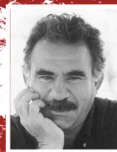
از درپچه این انگاره‌ها، تحوّل دستورینی که اوجالان از سال‌های دهه ۹۰ متوجه جنبش آزادی بخش ملّی گُردستان نمود، حاصل می‌شود؛ {دگردیسی ای [که این جنبش] را به یک پروژه «خودمدیریتی دموکراتیک» مبدل ساخت. اوجالان اذعان می‌دارد که سه پایه تمدن معاصر عبارتند از دولت‌ملت‌ها، کاپیتالیسم، و پدرسالاری؛ عناصری که روی هم رفته آنچه را که وی «مدرنیت کاپیتالیستی» می‌نامد شکل می‌دهند. در عوض، هدف «خودمدیریتی دموکراتیک»، بازسازی جامعه‌ای سیاسی و اخلاقی می‌باشد که به واسطه مدرنیت کاپیتالیستی به ورطه نابودی کشانده شده است. آنچه که در روزاوا، مناطق گردنشین سوریه، رخ داد، نمایی از آنچه که خودمدیریتی دموکراتیک استعمارزدایی شده می‌تواند باشد، ارائه نموده و سنجه‌ای برای {درک} قدرت آن ایده، بر ما عرضه داشت. بیایید این انگاره را به خوبی مشاهده کنیم: این یک اعلان جنگ نظری علیه «ناسیونالیسم مبتدی شیفته دولت‌ملت» می‌باشد. بگذارید قدرت انقلابی این گزاره را چه در عالم ایده و چه در عرصه سیاست، دریابیم. اجازه دهید در دوره‌ای که چپ و راست، هر دو در گرداب ایدئولوژی‌های ارتجاعی، اقتدارگرایانه و ناسیونالیستی دست و پا می‌زنند، نگاهی به آن افکنیم. اصرار اوجالان بر آن است که رده‌اش بر اقتدار ناسیونالیستی را، خصوصاً متوجه جنبش چپ سنتی، که خود را با این مفاهیم در می‌آمیزد، و از این رهگذر متوجه «ایدئولوژی‌های بلاهت‌آمیزی [نماید] که نظام کاپیتالیسم غربی بر

پایه آن بنیان نهاده شده است». دیدگاه اوجالان یادآور مبارزاتی است که جنبش‌های خودمدیریتی، در نیمه دوم سده گذشته، در مقابل آن دسته از «دیدگاه‌های جهان سوئی» ترتیب دادند که به نام وحدت ملی (خصوصاً در نهضت‌های ضد استعماری)، منافع طبقاتی را به فراموشی سپرده، و تسلیم فرمان کاپیتالیسم مبنی بر خثنی گشتن و جذب و هضم در چهارچوب [سرمایه داری] شدند! این نبرد نظری بعدها با یکپارچگی گسترده در [کالبد] خلق گرد این «ملتی که ملت نیست»- مصداق بارز موتور محرک مبارزه با «مدرنیته کاپیتالیستی»، قابل تشخیص می‌گردد؛ نمونه‌ای که ضد سرمایه و هر نوع مفهوم‌پردازی اقتدارگرایانه از ملت می‌باشد. اکثریت چشمگیری (از این خلق) که در سودای حیات آزاد به سر می‌برند، پیشاهنگان‌شان را جهت پوشاندن جامعه عمل بر این خواسته، خواهند یافت. اکثریتی که قادر به پشت پا زدن به شیوه حیات قرون وسطایی، گریز از [چنگال] ایده آل دولت‌ملت پیشنهادی از جانب نظام، و قدرت مطرح گشته از سوی مدرنیته کاپیتالیستی، می‌باشد؛ سیستمی که به هیچ خلق دیگری با امکان حیات آزادانه اعطا نشده است. با توجه به مشخصه‌های تاریخی، جغرافیایی و وراثتی کردها و کردستان، کنفدرالیسم دمکراتیک مناسبترین فرم سیاسی می‌باشد. همچنین این شکل از مدیریت، بهترین موقعیت را جهت دستیابی به ایده آل‌های برابری و آزادی پیشنهاد می‌نماید. در قالب این مدل از جامعه، و در شکل سیاسی «کنفدراسیون دمکراتیک» است که کردستان و خاورمیانه، می‌توانند از نو بنیان نهاده شوند. [صرف] تحسین «واپسین تلاش» عظیم جهت درک روح تاریخ کرداری یک جامعه، و یک کنفدراسیون دمکراتیک، کافی نیست که [بگوییم] این مرد، این رهبر قریب الوقوع جامعه‌ای از مردمان آزاد پراکنده در جهان، که قادر به اثرگذاری بر یک مبارزه آزادی بخش ملی بوده آن را به شکلی از اینترناسیونالیسم پرولتاریایی متحول می‌کند. سایر رهبران پروسه‌های آزادیبخش ملی و پروژه‌های استعمار زدایی، از قبیل آمه سزر^۱ و لئوپولد سنگور^۲ نیز از قبول این عقیده که حق تعیین سرنوشت مستلزم یک دولت مقتدر می‌باشد، امتناع کرده بودند؛ اما این رهبران و نویسندگان به عهدشان پایبند نماندند. پایداری اوجالان و خلقش در حرکت به سوی «کنفدراسیون دمکراتیک» تا بدینروز موفقیّت آمیز بوده است.

۱- آمه فرناند داوید سزر (۲۰۰۸-۱۹۱۳)، فعال سیاسی و شاعر سیاهپوست اهل فرانسه و از رهبران مبارزه علیه استعمار بود.

۲- لئوپولد سیدر سنگور (۲۰۰۱-۱۹۰۶)، شاعر و رهبر سیاسی اهل سنگال، و نخستین شخصی است که به ریاست جمهوری سنگال رسید.

اوجالان از حقّ [داشتن] اتوپیا دفاع کرده و تصدیق می‌نماید که هر انقلابی‌ای لزوماً بایستی اینگونه [از حق اتوپیا] دفاع نماید. بیاید از این گزارهٔ روشنگرانه متأثر نشویم. اتوپیای اوجالان همانطور که بسیار زود عیان گشت، به طرز چشمگیری مستحکم است؛ این اتوپیا در جریان مبارزات و مناطق آزاد گشته توسط مبارزان کمونیست گرد تجسّم یافت! اتوپیایی راستین که اوجالان در پی آن است، گوهریست گرانبها، که به شدّت با تجدید حیاتِ فاشیسم ملّی (که امروزه بسیار شایع است)، سرّ ستیز دارد. اتوپیای کنفدراسیون دموکراتیک خلق‌ها، پروسه‌ای واقعی را شکل می‌دهد که فاتح هر نبردی خواهد بود. اوجالان، زندانی‌ای که اسطوره خواهد گشت؛ همانگونه که ماندلا در سده ۲۰ بود، وی اسطوره قرن ۲۱ است. وی زنجیره‌ای از مفاهیم را تشریح می‌کند، که در سدهٔ ۲۱ به طرز فزاینده‌ای در حال بدل شدن به سنگ بنای ساختار سیاسی جهان نوین می‌باشند.

آنتونیو نگری (۱۹۳۳) ، جامعه شناس مارکسیست و فیلسوف سیاسی ایتالیایی است ؛ همکاری وی با مایکل هارت در تالیف کتاب « امپراتوری » ، و آثارش در خصوص اسپینوزا ، بهترین معرف برای شناخت وی می باشد . او در پادوا چشم به جهان گشود ، و در زادگاهش به درجه استادی فلسفه سیاسی نائل آمد . نگری گروه « قدرت کارگر » را در سال ۱۹۶۹ بنیان نهاده و عضو رهبری « Autonomia operaia » بود . به مثابه یکی از محبوبترین تنوریسین های اتونومیسم ، کتاب تاثیرگذار « شعور انقلابی » را منتشر نمود . وی در کنار ژاک دریدا ، میشل فوکو و ژیل دولوز ، در دانشگاه پاریس ، و کالج بین المللی فلسفه ، تدریس می کرد . در بین کتاب هایش ، علاوه بر « امپراتوری » ، در انتشار کتاب های « انبوه خلق : جنگ و دموکراسی در عصر امپراتوری » و Commonwealth نیز با مایکل هارت همکاری نمود . نگری دو جلد نخست زندگی نامه خویش را نیز منتشر کرده است .

آنتونیونگری زندانی ای که اسطوره خواهد شد ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

Antonio Negri
A Prisoner Who Is Becoming Mythical
International initiative

